

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 209/2015-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. mája 2015 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej advokátom JUDr. Michalom Luknárom, Grösslingová 45, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8 Ncb 58/2014 zo 17. decembra 2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED], o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie a rozhodnutie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. marca 2015 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“, v citáciách aj „sťažovateľ“), zastúpenej advokátom JUDr. Michalom Luknárom, ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 8 Ncb 58/2014 zo 17. decembra 2014 (ďalej len „uznesenie krajského súdu“).

2. Sťažovateľka v sťažnosti uviedla:

«Porušovateľom základných práv Sťažovateľa je Krajský súd..., príslušný na rozhodovanie o miestnej príslušnosti podľa § 105 ods. 3 OSP na základe nesúhlasu Okresného súdu Bratislava III (ďalej aj „OS BA III“) s postúpením veci Okresným súdom Nové zámky (ďalej aj „OS NZ“), ako nadriadený súd OS BA III, konajúci mimo inštančného postupu.

Konanie, ktorým došlo k porušeniu základných práv Sťažovateľa, spočíva v nesprávnom rozhodnutí Krajského súdu... o určení OS NZ ako súdu miestne príslušného na konanie v právnej veci žalobcu [REDAKOVANÉ], so sídlom... (ďalej aj „Žalobca“) proti žalovaným: 1) Sťažovateľ, 2) spoločnosť [REDAKOVANÉ], so sídlom... a 3) spoločnosti [REDAKOVANÉ], so sídlom... o určenie, že záložné právo k nehnuteľnostiam... zaniklo. OS NZ nie je miestne príslušný na Konanie z dôvodu, že predmet Konania sa týka zániku/existencie práva (záložného) k Nehnuteľnostiam, kde je daná výlučná miestna príslušnosť OS BA III podľa § 88 ods. 1 písm. h) OSP, nakoľko Nehnuteľnosť sa nachádza v obvode OS BA III.

K porušeniu základných práv Sťažovateľa došlo uznesením Krajského súdu v... zo dňa 17.12.2014, sp. zn. 8 Ncb 58/2014-50 (ďalej aj „Napadnuté uznesenie“)...

Krajský súd... v rozpore s ustanovením § 88 ods. 1 písm. h) OSP o výlučnej miestnej príslušnosti rozhodol, že v Konaní má rozhodovať miestne nepríslušný súd.»

3. Podľa názoru sťažovateľky argument krajského súdu, že „určenie výlučnej miestnej príslušnosti podľa § 88 ods. 1 písm. h) O. s. p. je... nedôvodné, nezodpovedá skutočnému skutkovému stavu veci... Odôvodnenie Napadnutého uznesenia je v tejto časti nepreskúmateľné, pretože vychádza z arbitrárneho posúdenia veci Krajským súdom...“.

4. Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie označených práv napadnutým uznesením krajského súdu, zrušil toto uznesenie a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súčasne požiadala o priznanie náhrady trov právneho zastúpenia „v sume 355,73 €“, odloženie vykonateľnosti napadnutého uznesenia a uloženie povinnosti Okresnému súdu Nové Zámky vrátiť spisový materiál späť na Okresný súd Bratislava III.

II.

5. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy

podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

8. Sťažovateľka sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 48 ods. 1 ústavy a čl. 38 ods. 1 listiny, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

9. Z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že právomoc ústavného súdu konať a rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb, ktorými namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z kvalifikovanej medzinárodnej zmluvy, je založená na princípe subsidiarity.

Princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu je ústavným príkazom, a preto každá fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá namieta porušenie svojho základného práva, musí rešpektovať postupnosť tejto ochrany a požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorého kompetencia predchádza uplatneniu právomoci ústavného súdu (podobne II. ÚS 148/02, IV. ÚS 78/04, I. ÚS 178/04, IV. ÚS 380/04, I. ÚS 170/2011).

10. Zmysel a účel princípu subsidiarity treba vidieť v tom, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti *ultima ratio* inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popretie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu, na ktorom je založená právomoc ústavného súdu podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (m. m. napr. III. ÚS 149/04).

11. Aplikujúc princíp subsidiarity na občianske súdne konanie, ústavný súd uvádza, že spravidla až po jeho skončení možno na ústavnom súde namietať pochybenia znamenajúce porušenie práv a slobôd označených v čl. 127 ods. 1 ústavy, ktoré neboli odstránené v jeho priebehu.

12. Ústavný súd považuje za potrebné zdôrazniť, že sťažovateľka bude mať v ďalších štádiách súdneho konania (vo veci samej, pozn.) k dispozícii právne prostriedky na účinnú obranu ňou označených práv, o ktorých po ich uplatnení budú nielen oprávnené, ale aj povinné rozhodnúť vecne príslušné všeobecné súdy. Za týchto okolností by prijatie sťažnosti sťažovateľky na ďalšie konanie bolo v rozpore s princípom subsidiarity, na ktorom je založená právomoc ústavného súdu rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (napr. I. ÚS 170/2011).

13. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku svojej právomoci.

14. Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok, ústavný súd nepovažoval za dôvodné zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky (bod 4).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. mája 2015